

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/138/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614010201
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2614010201.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Kataríny Stanislavskej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. novembra 2015, v trestnej veci obžalovaného I. H., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona prejednal odvolanie obžalovaného, ktoré si podal proti rozsudku Okresného súdu v Senici sp. zn. 2T/85/2014 zo dňa 09.10.2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného I. H., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd uznal obžalovaného I. H. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 24.07.2013 asi o 17.00 h v R. v záhrade rodinného domu č. XXX sotil do hliníkového rebríka, na ktorom stál jeho otec E. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, následkom čoho E. H. spadol z rebríka, pričom pri páde utrpel zlomeninu bodcového výbežku pravej vretennej kosti bez posunu, zmliaždenie driekovej chrbtice a zmliaždenie hlavy v oblasti záhlavia s dobou liečenia do 4-6 týždňov.

Za to podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 /jeden/ rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon mu bol výkon trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 /dva/ roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený E. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný I. H. zaviazaný uhradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, krajskej pobočke Trnava, Halenárska 22, Trnava, IČO: 35937874, škodu vo výške 50,42 €.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Vo svojom odvolaní namieta celý rozsudok vrátane viny. Poukazuje na to, že predmetného skutku sa nedopustil.

V danom prípade vystupovali ako svedkovia U. B., L. H. a D. D., poškodený a on - obžalovaný. U. B. je blízkou priateľkou poškodeného a pokiaľ ho táto usvedčovala zo spáchaného skutku je jej svedectvo nehodnoverné. Aj v sporoch, ktoré prebiehajú na Okresnom súde v Senici vždy svedčí na strane poškodeného, resp. tak ako to vyhovuje E. H.. Pokiaľ ide o L. H., je jeho matkou, s ktorou žije v spoločnej domácnosti a táto skutok nevidela. D. D. je susedom, s ktorým sa nestretáva a nestretáva sa s ním ani poškodený. Tento svedok vypovedal úplne odlišne ako svedkyňa U. B.. Tento počul ako sa poškodený rozčuľoval a kričal, že ho zhodil z rebríka, avšak samotný skutok nevidel. Prokurátorka, aj sudkyňa z jeho

obsahu výpovede vyvodili, že buchnutie bol pád poškodeného z rebríka, aj keď z výpovede svedka D. nič také nevyplývalo. Súd vyhodnotil výpoveď svedka D. ako nepriame svedectvo, ktoré, ale boli v plnom súlade s lekárskymi správami na poškodeného a znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva. Ako k takému záveru prišiel nie je známe, avšak svedectvo svedka D. D. vôbec nie je v súlade s lekárskymi správami, ani so znaleckým posudkom a dokonca nie je v súlade ani s výpoveďou poškodeného a hlavnej, podľa súdu, priamej svedkyne U. B.. Výpoveď svedka D. D. priamo vyvracia verziu poškodeného aj svedkyne U. B.. Obaja totiž tvrdili, že po páde poškodenej zostal ležať na zemi a suseda mu pribehla na pomoc a pomáhala mu zdvihnúť sa zo zeme. Poškodený teda musel ležať najmenej minútu na zemi. Tak teda svedok D. asi 15 sekúnd po buchnutí rýchlou chôdzou sa pohybujúceho E. H. videl, že tento nadáva a kričí, že ten hajzel ho zhodil z rebríka, potom nemohol poškodený ležať na zemi v šoku cca 180 sekúnd. Rovnako vyvracia aj verziu svedkyne B. o tom, že po tom, čo poškodeného zdvihla zo zeme, išla spolu s poškodeným smerom k domu. Svedok D. nepotvrdil ani výpoveď svedkyne B. v tej istej časti, keď tvrdila, že po páde mal údajne poškodený kričať od bolesti, že ho mal zhodiť zo stromu. Svedok D. D. teda v plnom rozsahu svojou výpoveďou potvrdil jeho verziu udalostí, ktoré sa v ich dvore udiali. Uviedol, že bol v korune marhule, aby mohol do koruny vyliezť, potreboval rebrík, ktorý si k tomuto stromu pristavil. Poškodený si rebrík bez jediného slova zobral a odniesol si ho k druhému stromu, ktorý je vzdialený asi 15 metrov od domu. Keď to zbadal, zoskočil zo stromu na zem, čo bolo to tupé buchnutie, prišiel k poškodenému, ktorý mal rebrík pristavený pod druhou marhuľou, rebrík mu vytrhol z rúk a odišiel s ním do šopy. Poškodený nespadol na zem, ani nejavil akékoľvek známky zranenia. Celkový dej ako bol prezentovaný poškodeným a jeho priateľkou U. B. je teda vykonštruovaný. Pokiaľ okresný súd prijal výpoveď poškodeného, ako aj svedkyne B., podľa jeho názoru tento záver je nesprávny, pretože nevychádza z logickej interpretácie vykonaných dôkazov, ale je výsledkom prispôsobenia interpretácie vykonaných dôkazov v prospech obžaloby. Na týchto tvrdeniach zotrval obžalovaný, ako aj jeho obhajca aj na verejnom zasadnutí krajského súdu, na ktorom navrhli zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade riadne a včas podaného odvolania, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd pri plnení prieskumnej povinnosti v prvom rade konštatuje, že okresný súd na hlavnom pojednávaní po obdržaní obžaloby vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich vzájomných v súvislostiach a dospel k správne mu záveru o vine obžalovaného zo žalovaného skutku, o právnej kvalifikácii jeho konania, ako aj o treste. V ďalšom krajský súd konštatuje, že okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení napadnutého rozsudku stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia I. stupňového rozsudku je aj zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, aj trestu.

Krajský súd toto odôvodnenie prvostupňového rozsudku si v plnej miere osvojuje, pretože logicky vychádza z jednotlivých dôkazov ako boli tieto zadovážené v trestnom konaní. Pokiaľ ide o odôvodnenie napadnutého rozsudku, krajský súd preto na podrobnosti v ňom uvedené poukazuje.

S ohľadom na obhajobné námietky obžalovaného treba len podotknúť nasledovné základné skutočnosti.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že predmetný skutok sa mal stať dňa 24.07.2013 približne o 17.00 hod. V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že poškodený E. H. bol kritického dňa o 20.15 hod. ošetrovaný u lekára MUDr. D. R., lekárom MUDr. A., kde uviedol, že nevlastný syn ho zhodil z rebríka, spadol na chrbát, má bolesti predlaktia, bolesti hlavy a bolesti chrbtice. Bolo odporučené neurologické vyšetrenie aj chirurgické vyšetrenie, pričom na chirurgickom vyšetrení dňa 24.07.2013 o 21.24 hod. je už konštatovaná fraktúra, kde poškodený uviedol, že nevlastný syn ho zhodil z rebríka, pričom udáva bolesti predlaktia a hlavy. Poškodenému bola pri tomto vyšetrení na chirurgickej

ambulancii Fakultnej nemocnice s poliklinikou v Skalici nasadená sadrová dlaha. Ďalšia lekárska správa z rádiodiagnostického pracoviska obsahuje rovnaké skutočnosti.

Následne v nadväznosti na liečenie poškodeného bol do konania pribratý znalec z odboru zdravotníctva MUDr. Marián Pamula, na základe sťažnosti, že tento bol do konania pribratý pred vznesením obvinenia obžalovanému bolo vykonané ďalšie znalecké dokazovanie MUDr. Petrom Jurigom, znalcom v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie ortopédia a traumatológia, pričom závery obdivoch znalcov sa v plnej miere ohľadne vzniknutých poranení zhodujú. Vyplýva zo znaleckých posudkov tak, ako aj z lekárskeho správ, že menovaný v inkriminovaný deň utrpel jednak zmliaždenie hlavy v oblasti záhlavia, zmliaždenie driekovej chrbtice a zlomeninu bodcového výbežku pravej vretennej kosti bez posunu. Podľa záverov znalca mechanizmus vzniku zranení môže zodpovedať subjektívnej výpovedi poškodeného, to znamená, že mohli vzniknúť tak, ako uvádza poškodený - pádom z rebríka na zem. Podľa znalcov obvyklý spôsob života poškodeného bol obmedzený časom potrebným na prvé a opakované vyšetrenia na chirurgickej ambulancii, ktoré sa uskutočnili 4-krát, vyšetrenia v neurologickej ambulancii, ktoré sa uskutočnilo 1-krát a okrem toho časom potrebným na absolvovanie CT vyšetrenia mozgu.

Obvyklý spôsob života poškodeného, podľa znalcov z odboru zdravotníctva, po úraze bol obmedzený bolesťami hlavy, chrbtice a pravého zápästia a prvý týždeň po úraze intenzívnymi. Obvyklý spôsob života poškodeného však bol obmedzovaný aj znehybnením pravého zápästia sadrovou fixáciou, čím došlo k obmedzeniu fyzických aktivít spojených s manuálnou prácou. V dôsledku naloženej sadry bola aj nemožnosť namáčať pravú ruku a zápästie s predlaktím vo vode. Obvyklý spôsob života poškodeného v čase od 24.7. do 5.9.2013 bol sťažený vyradením funkcie pravej ruky a zápästia v dôsledku fixácie pravého zápästia sadrovým obvazom. Doba liečenia trvala od 24.7.2013 do 5.9.2013, t.j. 44 dní, teda trvala dlhšie ako 6 týždňov. Adekvátna doba liečenia predmetných poranení pri zohľadnení zlomeniny bodcového výbežku vretennej kosti si vyžaduje najdlhšiu dobu liečenia 4 až 6 týždňov.

S prihliadnutím na všetky tieto skutočnosti treba konštatovať základné spojitosti v tom smere, že napriek obhajobe obžalovaný poškodený musel byť z rebríka tak, ako to vypovedal, čo dokumentuje skutočnosť, že bezprostredne po páde z rebríka bol lekársky ošetrovaný, boli konštatované jeho poranenia, pričom znalecké posudky MUDr. Mariána Pamulu, ako aj MUDr. Petra Jurigu jednoznačne dokumentujú zranenia poškodeného, ktoré mohli byť spôsobené podľa nich pádom z rebríka.

Krajskému súdu zostáva zo strany obžalovaného nevysvetliteľná základná otázka, že pokiaľ nič poškodenému neurobil a iba mu zobral rebrík, nevedno potom, kde poškodený utrpel takéto poranenia, ktorých existencia je objektívne v časových aj vecných súvislostiach preukázaná.

Z týchto dôvodov potom krajský súd nemá ani najmenšie pochybnosti o vine obžalovaného zo spáchaného skutku.

Konanie obžalovaného okresný súd správne právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona, pretože tento úmyselne ublížil poškodenému na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe a osobe vyššieho veku. Sú týmto konaním naplnené z hľadiska subjektívnej aj objektívnej stránky všetky znaky predmetného prečinu.

Pokiaľ ide o trest ukladaný obžalovanému možno konštatovať, že mu viac menej uložený symbolický trest, voči ktorému krajský súd nemá žiadne námietky.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že krajský súd nezistil dôvod pre zmenu napadnutého rozsudku, a preto o odvolaní obžalovaného rozhodol tak, že ho zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.